

Hundeførerens 10 bud

Bud nr. 1 Flokforhold og klargøring for læring

Indkald skal være færdig, inden hvalpen er 16 uger

Det er aldrig for sent at lære, men det tager længere tid.

Hvis man ikke respekterer og **lærer** lidt om hundens tankegang – ja så tager det tid.

Man skal gøre hundens hjerne klar til at forstå læring helt fra starten.

En hund skal ikke bare roses – **den skal forstå.**

Der skal bruges en masse godbidder – disse godbidder bør være placeret i krukke mange steder rundt om i huset. Flokforhold og **klargøring til læring** bør foregå i kendt miljø.

Når en hund kigger på hundeføreren – tilbyder den adfærd.

Indkaldet lyder: **først navn**, der kun er en opmærksomhedslyd. Derefter lyder indkaldskommandoen fx **Her.**

NEJ NEJ – Hunden skal ikke bare have en godbid - hunden skal lære at **elske hundeføreren** og ikke godbiden.

Og hvordan gør man det så rigtigt:

Hundens lyst til læring går via forståelse:

Ros/klikker 6 %

Besnakning 38 %

Kropssprog 56 %

Roser/klikker man en hund betyder det ofte bare, at øvelsen er færdig og du har fri.

Ros og klik er kortvarig og generelt er en utrænede hund ca. 4 sek. om at forstå. Behøver man sige mere!

Besnakning: Hvad vil du selv sige til, at din chef bare siger dygtig – det er godt... og mener at det er ros ----- lidt tyndt ikke.

Idet hunden udfører det vi vil have den til – ja så skal der besnakkes – vores stemme skal køre med lange bløde sætninger.

Hvad man siger, er fuldstændig ligegyldigt, men korte sætninger er bandlyst

Kropssprog: Når hunden udfører adfærden - så går man stille og rolig **baglæns.**

Kropssproget skal til forståelse altid være ens. Dette er svært, men hvor tit går vi baglæns - nej vel.

+ når man går baglæns: hvem kommer så til hvem.

Forståelsen: den utrænede hund skal have ca. 4 sek. ro inden den forstår, hvad der er foregået.

Først navn indtil der er kontakt til hvalpen/hunden – derefter indkaldskommandoen fx **Her**

Med fine ord først avertissementet efterfulgt af udførelseskommandoen.

Vi oversætter til alm. dansk.

Ved indkald ser man selvfølgelig på hunden:

- **Navn** for at få kontakten
- **Her** for få hunden hen til os
- Hunden bevæger sig mod hundeføreren - og så **besnakkes** og gås **baglæns**.
- Der søges mod en godbidskrukke og vel fremme – **tier man stille og står 100 %** stille for forståelsen i ca. 4 sek. eller til hundens hoved er i ro.
- Først nu løsner man alt op og henter godbiden.

Kort sagt: **Bak – Besnak – Stand – Beløn.**

NB: Denne opskrift er for at bibringe hunden lyst til at forstå menneskets hundesprog.

En del hundefører opfatter ikke indkald som en øvelse, der skal indlæres, men som en magtdemonstration. **Jeg siger og du gør.**

Forstærkere:

Godbid – bold – bidepølse er alt sammen forstærkere.

Ting man benytter sig af for at forstærke læringen.

Den gode hundefører husker at lave et godt **kropssprog** – en god **besnakning** – holde de ca. **4 sek. for læringen** inden forstærkeren serveres

Dette var 100 % læring + forstærkeren ca. 25 % = 125 % for læring.

Primær forstærker:

For hunden er det en godbid.

Variabel forstærker.

For en hund er det bold, bideskind, bidepølse m.v., der dog først skal tillæres,

Træning udelukkende med forstærkere: disse skal serveres for hunden inden **0,84 sek.** efter målet er nået. Hvordan går det så lige med flokforholdet – hundeføreren kan hurtigt blive til en holder af forstærkerne!

Dette er opskriften på et godt flokforhold. Der er skrevet tykke bøger med besværlige øvelser, som man ikke får udført. Dette er let – enkelt – og det virker!!!!!!!!!!

